

Bilag 1.25 – TØSOUHB - Udenlandske underholdsbidrag, sagsomkostninger

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter fordringer på sagsomkostninger, der dækker de udgifter, som den tabende part skal erstatte modparten, som sagen har påført denne i forbindelse med behandling af sager om underholdsbidrag ved udenlandske domstole, jf. nærmere bestemmelserne anført under det retlige grundlag. Fordringstypen kan kun anvendes, såfremt sagsomkostningernes eksistens og størrelse er fastslået i dommen.

Denne fordringstype er foreløbig afgrænset til kun at omhandle fordringer på sagsomkostninger pålagt ved afsigelse af domme i **Norge, Sverige, Tyskland, Polen, Slovakiet og Litauen**, idet fordringshaver har oplyst, at fordringshaver indtil videre ikke har modtaget fordringer på sagsomkostninger fra andre lande. Det bemærkes, at fastsættelsesgebyrer fra Norge skal oversendes i fordringstypen TØNOGEB – Fastsættelsesgebyr - Norge.

Fordringstypen kan udvides til at omfatte sagsomkostninger fra yderligere lande, såfremt fordringernes eksistens og størrelse er fastslået i dommen og i øvrigt - i henhold til det pågældende lands lovgivning/administrative praksis - opfylder de ikke udtømmende, opregnede kriterier m.v., der er oplistet under henholdsvis dette afsnit, afsnit 1.1, vedrørende beskrivelse af fordringstypen, afsnit 2.2 vedrørende overdragelse af fordringer til inddrivelse samt afsnit 3 vedrørende forældelsesregler. Derudover skal fordringerne opfylde de kriterier m.v., der er fastsat for de enkelte stamdatafelter under afsnit 4.

Fordringer omfattet af denne fordringstype er civilretlige fordringer, der er omfattet af lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”), bilag 1, I., a., nr. iv og II., a., nr. iv. Der kan derfor foretages lønindeholdelse eller udpantning efter henholdsvis § 10 og § 11 i gældsinddrivelsesloven for fordringer omfattet af denne fordringstype.

De samlede opgjorte sagsomkostninger, som er pålagt i forbindelse med en dom, udgør en selvstændig fordring, der skal oversendes særskilt til inddrivelse.

Gældsstyrelsen beregner **ikke** inddrivelsesrenter af fordringer omfattet af fordringstypen. Dog kan de enkelte lande beregne og oversende renter til inddrivelse af fordringer omfattet af fordringstypen, såfremt der er hjemmel hertil. Eventuelle renter skal oversendes til inddrivelse i særskilt oprettede fordringstyper.

Fordringer omfattet af fordringstypen TØSOUHB, benævnes i det følgende som ”fordringer på sagsomkostninger”.

Det retlige grundlag for fordringstypen følger af afsnit 2.

1.2 Afgræsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter ikke følgende (ikke udtømmende opstilling):

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØFAÆGT –Ægtefællebidrag – Fordringstype A	Løbende bidrag til ægtefæller.	Frankrig, Nederlandene og Schweiz.
TØFBÆGT –Ægtefællebidrag – Fordringstype B	Løbende bidrag til ægtefæller.	Letland og Tyrkiet.
TØFALØB -Underholdsbidrag, børn og familie – Fordringstype A	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Frankrig, Belgien, Portugal, Spanien, Nederlandene, Litauen og Schweiz.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØFBLØB - Underholdsbidrag, børn og familie – Fordringstype B	<p>Løbende underholdsbidrag til børn og familie fra Slovakiet og Tyrkiet.</p> <p>Fordringstypen omfatter tillige ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag til børn og familie fra Letland.</p>	Slovakiet, Tyrkiet og Letland.
TØISLØB - Underholdsbidrag til børn - Island	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tillige uddannelsesbidrag.	Island.
TØISSÆR – Særbidrag til børn - Island	Underholdsbidrag i form af særlige bidrag (særbidrag), som den bidragspligtige skal betale til bidragsmodtageren. Særbidrag udgør betaling af udgifter ved barnets dåb, konfirmation, køb af briller, retning af tænder, som følge af sygdom, begravelse eller i anden særlig anledning.	Island.
TØFILØB - Underholdsbidrag til børn - Finland	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter ikke uddannelsesbidrag, idet fordringshaver har oplyst, at de ikke har modtaget sådanne til inddrivelse.	Finland.
TØSELØB – Underholdsbidrag til børn - Sverige	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tillige uddannelsesbidrag.	Sverige.
TØNOLØB – Underholdsbidrag til børn – Norge	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tillige uddannelsesbidrag.	Norge.

Forordningstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØNOSÆR – Særbidrag - ej forskudsvist udlagt – Norge	Enkeltstående ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag i form af særbidrag, som den bidragspligtige skal betale til bidragsmodtageren oven i det ordinære bidrag. Særbidrag udgør rimelige og nødvendige udgifter for børn, som både er under og over 18 år, der ikke kan indeholdes i normalbidraget, for eksempel udgifter til konfirmation, briller, tandefter-syn, lejrskole, mv.	Norge.
TØTYÆGT – Ægtefællebidrag - Tyskland	Løbende bidrag til ægtefæller.	Tyskland.
TØTYLØB - Underholdsbidrag til børn - Tyskland	Løbende underholdsbidrag til børn. Forordningstypen omfatter til-lige uddannelsesbidrag.	Tyskland.
TØPOÆGT – Ægtefællebidrag - Polen	Løbende bidrag til ægtefæller.	Polen.
TØPOLØB – Underholdsbidrag til børn og familie - Polen	Løbende underholdsbidrag til børn, uddannelsesbidrag samt familiebidrag.	Polen.
TØCZUND - Underholdsbidrag til børn og familie – Tjekkiet	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Tjekkiet.
TØUKÆGT – Ægtefællebidrag – Storbritannien	Løbende bidrag til ægtefæller.	Storbritannien.
TØUKLØB – Underholdsbidrag til børn – Storbritannien	Løbende underholdsbidrag til børn.	Storbritannien.
TØSILØB – Underholdsbidrag, børn og familie – Slovenien	Løbende underholdsbidrag til børn, herunder uddannelsesbidrag, og løbende underholdsbidrag til familie.	Slovenien.
TØHULØB – Underholdsbidrag til børn og familie – Ungarn	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Ungarn.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØROLØB –Underholdsbidrag til børn og familie – Rumænien	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Rumænien.
TØATLØB –Underholdsbidrag til børn - Østrig	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen indeholder tillige uddannelsesbidrag.	Østrig.
TØEELØB –Underholdsbidrag til børn og familie – Estland	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Estland.
TØLVLØB –Underholdsbidrag til børn – forskudsvis udlagt – Letland	Forskudsvis udlagte underholdsbidrag til børn, som Administration of the Maintenance Guarantee Fund (herefter ”Fonden”) har udlagt.	Letland.
TØAULØB –Underholdsbidrag til børn – Australien	Løbende underholdsbidrag til børn.	Australien.
TØNOGEB – Fastsættelsesgebyr - Norge	Fastsættelsesgebyr i forbindelse med NAVs (Arbejds- og velferdsetaten) fastsættelse af afgørelse om børnebidrag eller efterfølgende ændring heraf.	Norge.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Danmark er retligt forpligtet til at anerkende udenlandske domme, afgørelser og aftaler om underholdsbidrag, og er ligeledes forpligtet til, på anmodning fra det respektive land eller den bidragsberettigede selv, at opkræve og inddrive manglende betaling på sagsomkostninger, der er pålagt i forbindelse med afsigelse af domme i det respektive land.

Fordringer på sagsomkostninger fra **Norge** og **Sverige** inddrives efter artikel 6 i bekendtgørelse af nordisk konvention af 23. marts 1962 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om inddrivelse af

underholdsbidrag, som ændret ved overenskomst af 25. februar 2000 (herefter ”den nordiske inddrivelseskonvention).

Fordringer på sagsomkostninger fra **Tyskland, Polen, Litauen og Slovakiet** inddrives efter artikel 56, stk. 1, litra b, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 1, i rådets forordning nr. 4/2009 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (herefter ”underholdspligtforordningen”). Det bemærkes, at sagsomkostninger fra **Sverige** også kan oversendes efter underholdspligtforordningen.

2.1 Den nordiske inddrivelseskonvention

Af den nordiske inddrivelseskonventions artikel 1 fremgår:

”Retskraftig dom, administrativ beslutning eller skriftlig vedtagelse, hvorefter det i en af de kontraherende stater påhviler en person at udrede underholdsbidrag til ægtefælle, tidligere ægtefælle, ægtebarn, stedbarn, adoptivbarn, barn uden for ægteskab eller et sådant barns moder, og som kan fuldbyrdes i denne stat, skal på begæring umiddelbart fuldbyrdes i enhver af de andre stater. Det samme gælder en endnu ikke retskraftig dom og en af retten, dommeren eller overeksekutor afgivet kendelse eller beslutning, såfremt dommen, kendelsen eller beslutningen kan fuldbyrdes efter reglerne om retskraftige domme. (...).”

Af den nordiske inddrivelseskonventions artikel 4 fremgår:

”Fuldbyrdelsen iværksættes i hver stat efter den der gældende lov. (...).”

Af den nordiske inddrivelseskonventions artikel 6 fremgår:

”Erstatning for sagsomkostninger, som er pålagt skyldneren i anledning af afgørelsen om bidragspligt, kan inddrives efter reglerne i denne konvention.”

2.2 Underholdspligtforordningen

Af underholdspligtforordningens artikel 2, stk. 1, nr. 1, fremgår:

”I denne forordning forstås ved:

- 1) »retsafgørelse«: en retsafgørelse vedrørende underholdspligt truffet af en ret i en medlemsstat, uanset hvordan den betegnes, såsom dom, kendelse eller fuldbyrdelsesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger, som foretages af en embedsmand ved retten. I kapitel VII og VIII forstås ved »retsafgørelse« også en retsafgørelse om underholdspligt truffet i et tredjeland.»

Af underholdspligtsforordningens artikel 55 fremgår:

”En anmodning efter dette kapitel indgives via centralmyndigheden i den medlemsstat, på hvis område den person, der fremsætter anmodningen, har sit opholdssted, til centralmyndigheden i den anmodede medlemsstat.”

Af underholdspligtsforordningens artikel 56, stk. 1, litra a og b fremgår:

”En bidragsberettiget, som søger at inddrive underholdsbidrag efter denne forordning, har mulighed for at fremsætte anmodning om følgende:

- a) anerkendelse eller anerkendelse og afgørelse om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel
- b) fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede medlemsstat.”

2.3 Den nationale lovgivning

2.3.1 Norge

2.3.1.1 Lov-1915-08-13-6 (med senere ændringer) om rettergangsmåten for tvistemål (herefter "tvistemålsloven")

Af tvistemålslovens § 179 fremgår:

”Om sakskostnadene tar retten avgjerd i dommen eller i den kjennelse som avslutter saka. Ved denne avgjerda skal retten særskilt oppgi hva som tilkjennes som godtgjøring for arbeid som parten eller prosessfullmektigen hans har hatt med saka, og hva som tilkjennes til dekning av andre kostnader. Dersom dommen eller kjennelsen bare gjelder en del av saka,² og retten finner at den ikke kan avgjøre kostnadsspørsmålet særskilt for denne delen, kan avgjerda utsettes til den dom eller kjennelse som avslutter hele saka.

Stk. 2 Sakskostnader tilkjennes bare når parten leverer inn oppgave over de sakskostnader som han krever dekning for.³ Dette gjelder likevel ikke i saker som avgjøres uten muntlig forhandling.

Når retten finner det ønskelig, kan den innhente oppgave til bruk ved fastsetting av sakskostnadene.”

Af tvistemålslovens § 355 fremgår:

”Gjenstand for selvstendig anke er domme og de kjendelser, for hvilke det særskiltes bestemt, at de kan paaankes.

Stk. 2 I tilslutning til anke over en dom eller en kjendelse kan en part ogsaa paaanke procesledende kjendelser, som gaar forut for den.

Stk. 3 Procesledende avgjørelser kan ikke paaankes eller brukes som ankegrund, naar de efter sin art eller eftersærlig lovbestemmelse er uangripelige.”

2.3.1.2 Lov-1979-05-18-18 om foreldelse av fordringer (herefter ”foreldelsesloven”)

Af foreldelseslovens § 21 fremgår:

”Er foreldelse avbrutt ved påtale etter §§ 15 til 19, skjer ingen foreldelse så lenge forfølgningen pågår eller pålagt trekk hos den trekkpliktige opprettholdes.

Stk. 2 Blir fordringen bindende fastslått ved rettsforlik, dom eller annen avgjørelse som nevnt i §§ 15 eller 16, løper en ny foreldelsesfrist på 10 år fra den dag da rettsforlik er inngått, dom er avsagt eller annen avgjørelse er truffet, eller fra den dag da fordringshaveren tidligst kan kreve å få oppfyllelse. Oppnår fordringshaveren avgjørelse som nevnt uten at fordringen blir bindende fastslått, er den nye foreldelsesfristen 3 år. Det samme gjelder tvist om krav mot den offentlige forvaltning som bringes inn for Stortingets ombudsmann for forvaltningen, om ombudsmannen uttaler kritikk etter lov 22. juni 1962 nr. 8 om Stortingets ombudsmann for forvaltningen § 10 annet ledd og ber forvaltningsorganet behandle saken på ny. Fordring på senere forfalt rente eller selskapsutbytte foreldes likevel etter §§ 2 og 3, og senere forfalt terminytelse etter § 6.

Stk. 3 (...).”

Af foreldelseslovens § 16 fremgår:

”Foreldelse avbrytes når tvist om kravet bringes inn til avgjørelse ved et forvaltningsorgan som har særskilt myndighet til å avgjøre slik tvist. Dette gjelder selv om vedtaket kan overprøves av andre organer eller bringes inn for domstolene. Dersom saken blir forberedt av et annet organ, er det tilstrekkelig at kravet er brakt inn til dette organ for å få det avgjort.

Stk. 2 (...).”

Af foreldelseslovens § 17, nr. 3 fremgår:

”For krav som skal inndrives i fremmed stat, avbrytes foreldelse ved at det settes fram begjæring om inndrivelse overfor vedkommende myndighet her i riket eller i den fremmede stat i samsvar med lov eller overenskomst mellom statene om inndrivelse i den fremmede staten.”

2.3.2 Sverige

2.3.2.1 Rättegångsbalk (1942:740) med senere ændringer (herefter ”rättegångsbalk”)

Af rättegångsbalks kapitel 18, § 14, fremgår:

”En part, som vill ha ersättning för rättegångskostnad, skall framställa sitt yrkande innan handläggningen avslutas. Han skall därvid uppge vari kostnaden består. Om han inte har framställt sitt yrkande inom den angivna tiden, får han inte därefter föra talan om kostnad som har uppkommit vid samma rätt. En part får dock, även om han inte har framställt något yrkande, erhålla ränta som avses i 8 § andra stycket samt ersättning för ett exemplar av rättens dom eller slutliga beslut.

Stk. 2 Rätten skall självmant pröva frågor om tillämpningen av bestämmelserna i 1—10 samt 12 och 13 §§, om inte sådan prövning är obehövlig på grund av särskilda omständigheter. Beslut i sådan kostnadsfråga som avses i detta kapitel meddelas när rätten avgör målet. Ingår i ersättning för rättegångskostnad arvode till ombud eller biträde, skall arvodets belopp anges. Lag (1987:747).”

Af rättegångsbalks kapitel 18, § 15, fremgår:

”Fullföljes mål från lägre rätt, skall skyldigheten att ersätta rättegångskostnad i högre rätt bestämmas med hänsyn till rättegången därstädes.

Stk. 2 Om kostnad i högre rätt i mål angående fråga, som dit fullföljts särskilt, äge vad i detta kapitel stadgas om mål, som väckts vid lägre rätt, motsvarande tillämpning.

Stk. 3 Återförvisas mål, skall frågan om kostnaden i den högre rätten prövas i samband med målet efter dess återupptagande.”

2.3.2.2 Preskriptionslag (1981:130) med senere ændringer (herefter "preskriptionslag")

Af preskriptionslags § 2, fremgår:

" En fordran preskriberas tio år efter tillkomsten, om inte preskriptionen avbryts dessförinnan.

Stk. 2 Preskriptionstiden är dock tre år för fordran mot en konsument, om fordringen avser en vara, tjänst eller annan nytting som en näringsidkare i sin yrkesmässiga verksamhet har tillhandahållit konsumenten för huvudsakligen enskilt bruk. Detsamma gäller fordran mot den som har gått i borgen för betalningen av en sådan fordran. Den treåriga preskriptionstiden gäller dock inte fordringar som grundar sig på löpande skuldebrev.

Stk. 3 För fordran på pension räknas preskriptionstiden från den dag fordringen tidigast kan göras gällande."

Af preskriptionslags § 6, fremgår:

"Om preskription har avbrutits genom erkännande, krav eller erinran, löper en ny preskriptionstid enligt 2 § från dagen för avbrottet."

2.3.3 Tyskland (angivet i uautoriserede oversættelser)

2.3.3.1 Act on Proceedings in Family Matters and in Matters of Non-contentious Jurisdiction (herefter "act on proceedings in family matters")

Af section 82 i act on proceedings in family matters fremgår:

"If a decision on costs is made, the court shall decide thereupon in the final decision."

Af section 85 i act on proceedings in family matters fremgår:

"Sections 103 through 107 of the Code of Civil Procedure concerning the establishment of the costs to be reimbursed shall apply mutatis mutandis."

Af section 87, stk. 4 og 5 i act on proceedings in family matters fremgår:

"An order issued in the enforcement action shall be challengeable by a complaint subject to a time limit upon application mutatis mutandis of sections 567 through 572 of the Code of Civil Procedure. Sections 80 through 82 and section 84 shall apply mutatis mutandis to the decision on costs."

2.3.3.2 Code of Civil Procedure, 5.12.2005 (herefter “ZPO”)

Af section 104 i ZPO fremgår:

“The court of first instance is to rule on the petition regarding the assessment of costs. (...).

Stk. 2 (...).

Stk. 3 A complaint subject to a time limit may be lodged against the decision. The court with which the complaint is lodged may suspend the proceedings until the decision on which the petition for assessment of costs is based has become final and binding.”

2.3.3.3 German Civil Code, 02.01.2002 (herefter “BGB”)

Af section 195 i BGB fremgår:

“The standard limitation period is three years.”

Af section 197 i BGB fremgår:

“Unless otherwise provided, the following are statute-barred after thirty years:

1-2) (...).

3) Claims that have been declared final and absolute

4) Claims under enforceable settlements or enforceable documents

5-6) (...).

Stk. 2 To the extent that claims under subsection (1), nos. 3 to 5 are concerned with periodically recurring acts of performance that will fall due in the future, the standard limitation period takes the place of the period of thirty years.”

Af section 201 i BGB fremgår:

“The limitation period for claims of the kind referred to in section 197 (1), nos. 3 to 6, commences on the date when the decision becomes final and absolute, the enforceable instrument is executed or the claim is recognised in insolvency proceedings, but not before the claim arises. Section 199 (5) applies with the necessary modifications.”

2.3.4 Polen (angivet i uautoriserede oversættelser)

2.3.4.1 Act of 17th of November 1964 The Code Civil Procedure (herefter “code of civil procedure”)

Af artikel 108 i code of civil procedure fremgår:

“The court shall decide on the costs in each of the decisions terminating the case in the instance. The Court may, however, only decide on the rules of the parties to the costs of the trial, leaving a detailed calculation of the referendary of the judiciary; in that situation, after the final decision of the decision on the case, the referendary of the Court of First instance shall be entitled to be determined by the court of first instance shall issue a provision in which it makes a detailed calculation of the costs to be charged to the parties.

Stk. 2 The Court of First Instance, by repealing the contested decision and by transferring the case to the court of first instance, shall leave the court to the court with a decision on the costs of the appeals instance.”

Af artikel 108(1) i code of civil procedure fremgår:

“If, in the course of the proceedings, the court has not held an obligation to bear the costs of a judicial or decision not to take over the entire amount due to that title, the decision on the subject shall, at a sitting of the court, issue a court hearing before which the matter has been dealt with in the proceedings first instance.”

2.3.4.2 Act of 23rd of April 1964 Civil Code (herefter “civil code”)

Af artikel 118 i civil code fremgår:

“If the special provision does not provide otherwise, the limitation period shall be 10 years and, for claims for periodic benefits and for claims relating to the pursuit of economic activities, shall be three years.”

2.3.5 Slovakiet (angivet i uautoriserede oversættelser)

2.3.5.1 Code of Civil Procedure – 4 December 1963 99/1963 Coll - last amendment 501/2001 Coll (herefter “civil procedure)

Regler om sagsomkostninger fremgår af den Slovakiske ”Code of Civil Procedure”, kapitel 3 om Costs of the proceedings.

Af section 151 i civil procedure fremgår:

“(1) The court shall decide on awarding the costs of the proceedings on its own motion, usually in the same decision which concludes judicial proceedings. Where the costs of the proceedings are to be awarded pursuant to Section 149 paragraph 1 and 3, the attorney or the commercial lawyer shall have to compute legal representation costs prior to the pronouncement of the decision concluding the proceedings. In justified cases, the presiding judge may grant consent with cost computation after the pronouncement of the judgment. The rights under Section 139 shall be decided by the presiding judge.

(2) Even if a separate resolution is issued to award the costs, the time limit will start running only from the date of validity of the decision awarding the costs of the proceedings.

(3) The costs of the proceedings shall be assessed by the court in accordance with tariff lists and rules applicable to the reimbursement of wages and cash expenses. The presiding judge shall have the discretion to assess the costs only in the written copy of the decision.”

Af section 151a i civil procedure fremgår:

“(1) The court shall usually determine who will pay the notary's fee and cash expenses and their amount in probate proceedings in the resolution concluding the proceedings.

(2) Notary's fee and cash expenses in probate proceedings concluded with the issuing of a inheritance certificate shall be set out under a separate legal act. 34a.)”

2.3.5.2 Civil Code – Act no. 40/1964 (herefter “civil code”)

Af § 101 i civil code fremgår:

“Unless otherwise provided in the other provisions, the limitation period shall be three years and shall run from the date on which the right was first enforced.”

Af § 110, stk. 1 i civil code fremgår:

“A right that was awarded by a final and conclusive decision of the court or other

authority shall become statute-limited within ten years from the day when the liable party was to perform according to the decision. A right that was acknowledged by the debtor in writing as for its title and sum shall become statute-limited within ten years from the day when it came to the acknowledgement; however, if a performance period was mentioned in the acknowledgement,

Stk. 2-3 (...).”

2.3.6 Litauen (angivet i uautoriserede oversættelser)

2.3.6.1 *Code of Civil Procedure of the Republic of Lithuania (Official Gazette Valstybės žinios, 2002, No. 36-1340)1864) (herefter “civil procedure”)*

Regler om sagsomkostninger fremgår af den litauenske ”Code of Civil Procedure”, kapitel 8.

Af artikel 93 i civil procedure fremgår:

*“1. The party in whose favor the costs are incurred shall be ordered by the court to order the other party to pay the costs, even if the latter is exempted from paying the costs to the State budget.
2. If the action is upheld in part, the costs referred to in this Article shall be awarded to the claimant in proportion to the part of the claim upheld by the court and to the defendant in proportion to the part of the claim rejected by the court.
3. The rules set out in this Article shall also apply to the stamp duty paid by the parties in appeals and cassation appeals, as well as to requests for reopening of proceedings.
4. If the court of appeal or the Court of Cassation remits the judgment or remits it without referring the case to a retrial, it shall adjust the apportionment of the costs accordingly.
If the appellate court or court of cassation does not order the costs to be awarded, the matter shall be settled by the court of first instance.”*

2.3.6.2 *Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas (Žin., 2002, Nr. 36-1340) (herefter “Republikken Litauens civile retsplejelov”)*

Af artikel 606 om “Terms during which enforceable documents are submitted for execution” i Republikken Litauens civile retsplejelov fremgår:

“1. Executive documents regarding reinstatement can be submitted for execution within one month from the date of the court decision.

2. Enforcement letters based on court decisions can be submitted for execution within five years from the entry into force of the court decision. The deadline for the submission of writs of execution in accordance with urgently enforceable court decisions is counted from the first day after the decision was made.

3. The terms during which resolutions of other officials or institutions may be submitted for execution are determined by the relevant laws.

4. If periodic payments are collected according to a court decision, the executive documents are valid for the entire period for which the payments were awarded, and the term established in part 2 of this article starts from the day each payment expires.”

2.4 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Anmodning om opkrævning og inddrivelse af fordringer på sagsomkostninger omfattet af fordringstypen TØSOUHB er hjemlet i enten den nordiske inddrivelseskonvention eller underholdspligtforordningen.

Den nordiske inddrivelseskonvention

Den nordiske inddrivelseskonvention er tiltrådt af de nordiske lande. Ved denne fuldbyrdelseskonvention har de nordiske lande forpligtet sig til at anerkende, opkræve og inddrive underholdsbidrag umiddelbart på grundlag af bidragsafgørelser fra andre nordiske lande. Konventionen finder anvendelse på anmodninger om inddrivelse af underholdsbidrag, der hviler på et nordisk bidragsdokument, jf. den nordiske inddrivelseskonventions artikel 1.

Inddrivelsen af underholdsbidrag oversendes til Danmark, når den bidragspligtige er bosiddende i Danmark, jf. den nordiske inddrivelseskonventions artikel 1 og 2, og fordringen inddrives efter de i Danmark gældende regler, jf. den nordiske inddrivelseskonventions artikel 4.

Af artikel 6 fremgår at erstatning for sagsomkostninger, som er pålagt skyldneren i anledning af afgørelsen om bidragspligt, kan inddrives efter reglerne i konventionen.

Underholdspligtforordningen

Underholdspligtforordningen er en fuldbyrdelseskonvention, hvorefter alle EU-medlemsstater har forpligtet sig til at inddrive bidrag på grundlag af bidragsafgørelser fra de andre medlemsstater. Inddrivelsen

sker efter den lovgivning, som gælder i det land, hvor inddrivelsen skal finde sted. Underholdspligtforordningen er tiltrådt af både Tyskland, Polen, Litauen og Slovakiet, men ikke af Danmark, da forordningen er omfattet af Danmarks retsforbehold.

Det fremgår dog af § 1, stk. 1, i lov om anerkendelse og fuldbyrdelse af visse udenlandske retsafgørelser m.v. på det civil- og handelsretlige område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1282 af 14. november 2018, at bestemmelserne i forordningen gælder i Danmark. Efter lovens § 1, stk. 2, gælder forordningens kapitel III om lovvalg og kapitel VII om samarbejde mellem centralmyndigheder ikke i Danmark. Bestemmelserne i forordningens artikel 2 om definitioner og kapitel IX om almindelige og afsluttende bestemmelser gælder kun, i det omfang de vedrører kompetence, anerkendelse, eksigibilitet og fuldbyrdelse af retsafgørelser samt adgang til domstolsprøvelse. Af forordningens artikel 2, stk. 1, nr. 1 følger, at der ved en retsafgørelse vedrørende underholdspligt truffet af en ret i en medlemsstat forstås dom, kendelse eller fuldbyrdesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger.

Til forordningen er tilknyttet Haagerprotokollen af 23. november 2007 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt (Haagerprotokollen af 2007). Alle EU-medlemsstaterne har tiltrådt denne protokol, bortset fra Danmark.

Underholdspligtforordningsbekendtgørelsen indeholder regler om danske myndigheders behandling af sager om inddrivelse i Danmark af udenlandske bidragskrav efter underholdspligtforordningen. Efter forordningens artikel 1, stk. 1, finder forordningen anvendelse på underholdspligt, der udspringer af et familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab. Det følger af artikel 2, stk. 1, nr. 1-3, at forordningen finder anvendelse på retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter.

Inddrivelse efter gældsinddrivelsesloven

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, 2. pkt., jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2.

Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal skyldner som hovedregel skriftligt underrettes om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Forældelse af udenlandske underholdsbidrag afhænger af, hvilken konvention der er grundlaget for inddrivelsessamarbejdet.

3.1 SKATs juridiske vejledning (2022-2)

Af SKATs juridiske vejledning (2022-2) fremgår bl.a:

”Forældelse vedrørende retsafgørelser efter Haagerkonventionerne, Haagerkonventionen af 1958 og Haagerkonventionen af 1973, retsafgørelser truffet af de EU-medlemsstater, der ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007 samt den nordiske inddrivelseskonvention med senere ændringer:

Efter dansk retspraksis (utrykt kendelse af 1. august 2007, afsagt af Østre Landsret) afgøres spørgsmål om forældelse af udenlandske bidragskrav efter de materielle regler i den stat, som kravet er fastsat efter. Det betyder, at forældelsesspørgsmål, herunder afbrydelse af forældelse, altid skal afgøres efter forældelsesreglerne i den stat, hvis lovgivning bidragsafgørelsen er truffet efter.

Forældelse efter underholdspligtforordningen:

Underholdspligtforordningen forholder sig alene til forældelse vedrørende de EU-medlemsstater, der er bundet af Haagerprotokollen af 2007. Se underholdspligtforordningen kapitel IV, afdeling 1.

Underholdsbidrag fastsat efter underholdspligtforordningen, skal afgøres efter den stats forældelsesregler, som i den konkrete situation stiller bidragsmodtageren bedst. Se underholdspligtforordningen artikel 21, stk. 2.”

Forældelse af udenlandske underholdsbidrag afhænger således af hvilken konvention, der er grundlaget for inddrivelsessamarbejdet, jf. ovenstående, herunder hvad de enkelte lande henviser til ved oversendelse af fordringerne til inddrivelse. Det antages, at samme princip finder anvendelse for fordringer vedrørende sagsomkostninger, der pålægges i forbindelse med afgørelse af en sag om underholdspligt.

3.2 Lovvalg - forældelsesregler

Ovenstående om SKATs juridiske vejledning, jf. afsnit 3.1, medfører som udgangspunkt følgende vedrørende forældelsen:

Norge

Vedrørende norske fordringer på sagsomkostninger, der inddrives i Danmark, finder de norske forældelsesregler anvendelse. Norske fordringer på sagsomkostninger er omfattet af en 10-årig forældelse, jf. § 21, stk. 2 i den norske foreldelseslov.

Tyskland, Sverige, Polen og Slovakiet:

Vedrørende de svenske, tyske, polske, litauiske og slovakiske fordringer på sagsomkostninger, der indrives i Danmark, afhænger lovvalget vedrørende forældelse som udgangspunkt af, hvilken stat der har de mest fordelagtige forældelsesregler for bidragsmodtageren, jf. artikel 21, stk. 2 i underholdspligtforordningen.

Tyske fordringer på sagsomkostninger er omfattet af den 30-årige forældelse, jf. artikel 197 og 201 i den tyske BGB.

Svenske fordringer på sagsomkostninger er omfattet af 10-årig forældelse, jf. § 6, jf. § 2 i den svenske preskriptionslag, og polske fordringer på sagsomkostninger er omfattet af 10-årig forældelse, jf. artikel 118 i den polske civil code. Tilsvarende er slovakiske fordringer på sagsomkostninger omfattet af 10-årig forældelse, jf. § 110 i den slovakiske civil code.

Litauen

Litauiske fordringer på sagsomkostninger er omfattet af 5-årig forældelse, jf. artikel 606 i Republikken Litauens civile retsplejelov.

3.3 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for de enkelte lande antages at være som følger:

Norge

Af § 3, 1. led om ”Fristens udgangspunkt” i den norske foreldelseslov fremgår:

”1. Foreldelsesfristen regnes fra den dag da fordringshaveren tidligst har rett til å kreve å få oppfyllelse.”

Bestemmelsen bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men i stedet sætningen ”den dag da fordringshaver tidligst har rett til å kreve å få oppfyllelse”, hvilket antages at være sammenfaldende med ”forfaldstiden”.

Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer på norske sagsomkostninger. Uden anden angivelse anses forfaldsdatoen for en fordring generelt at være den dag, hvor en fordringshaver tidligst kan kræve betaling for den pågældende fordring. For fordringer på sagsomkostninger fastsættes forfaldsdatoen til datoen for dommen, jf. afsnit 4.8. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er derfor sammenfaldende med forfaldsdatoen.

Det bemærkes, at det fremgår af § 17, nr. 3 i forældelsesloven for Norge, at *”For krav som skal inndrives i fremmed stat, avbrytes foreldelse ved at det settes fram begjæring om inndrivelse overfor vedkommende myndighet her i riket eller i den fremmede stat i samsvar med lov eller overenskomst mellom statene om inndrivelse i den fremmede staten.”* Forældelsen er således suspenderet så længe, at fordringen er under inddrivelse i en fremmed stat – i dette tilfælde Danmark.

Tyskland

Af section 201 i den tyske BGB fremgår:

”The limitation period for claims of the kind referred to in section 197 (1), nos. 3 to 6, commences on the date when the decision becomes final and absolute, the enforceable instrument is executed or the claim is recognised in insolvency proceedings, but not before the claim arises. Section 199 (5) applies with the necessary modifications.”

Bestemmelsen bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men i stedet sætningen *”on the date when the decision becomes final and absolute”*, hvilket antages at være sammenfaldende med ”forfaldstiden”.

Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer på sagsomkostninger. Uden anden angivelse anses forfaldsdatoen for en fordring generelt at være den dag, hvor en fordringshaver tidligst kan kræve betaling for den pågældende fordring. For fordringer på sagsomkostninger fastsættes forfaldsdatoen generelt til datoen for dommen eller den administrative afgørelse, jf. afsnit 4.8. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er derfor sammenfaldende med forfaldsdatoen.

Sverige

Af § 7 i den svenske preskriptionslag fremgår:

”Om preskription har avbrutits genom att talan har väckts eller genom att fordringen annars har åberopats enligt 5 § 3, löper en ny preskriptionstid enligt 2 § från den dag dom eller slutligt beslut meddelas eller det rättsliga förfarandet avslutas på annat sätt.”

Bestemmelsen bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men i stedet sætningen ”*från den dag dom eller slutligt beslut meddelas eller det rättsliga förfarandet avslutas på annat sätt*”, hvilket antages at være sammenfaldende med ”forfaldstiden”.

Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer på svenske sagsomkostninger. Uden anden angivelse anses forfaldsdatoen for en fordring generelt at være den dag, hvor en fordringshaver tidligst kan kræve betaling for den pågældende fordring. For fordringer på sagsomkostninger fastsættes forfaldsdatoen generelt til datoen for dommen, jf. afsnit 4.8. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er derfor sammenfaldende med forfaldsdatoen.

Polen

Af artikel 120 i den polske civil code fremgår:

”The limitation period shall start from the date on which the claim was due. (...)”

Bestemmelsen bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men i stedet sætningen ”*from the date on which the claim was due*”, hvilket antages at være sammenfaldende med ”forfaldstiden”.

Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer på sagsomkostninger. Uden anden angivelse anses forfaldsdatoen for en fordring generelt at være den dag, hvor en fordringshaver tidligst kan kræve betaling for den pågældende fordring. For fordringer på sagsomkostninger fastsættes forfaldsdatoen generelt til datoen for dommen eller den administrative afgørelse, jf. afsnit 4.8. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er derfor sammenfaldende med forfaldsdatoen.

Slovakiet

Af § 110 i den slovakiske civil code fremgår:

”If the right was granted by a valid decision of a court or other body, it is barred for a period of ten years from the day when it was to be exercised according to the decision.”

Bestemmelsen bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men i stedet sætningen *”the day when it was to be exercised according to the decision”*, hvilket antages at være sammenfaldende med ”forfaldstiden”.

Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer på sagsomkostninger. Uden anden angivelse anses forfaldsdatoen for en fordring generelt at være den dag, hvor en fordringshaver tidligst kan kræve betaling for den pågældende fordring. For fordringer på sagsomkostninger fastsættes forfaldsdatoen generelt til datoen for dommen eller den administrative afgørelse, jf. afsnit 4.8. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er derfor sammenfaldende med forfaldsdatoen.

Litauen

Af artikel 606 om “Terms during which enforceable documents are submitted for execution” i Republikken Litauens civile retsplejelov fremgår:

“1. Executive documents regarding reinstatement can be submitted for execution within one month from the date of the court decision.

2. Enforcement letters based on court decisions can be submitted for execution within five years from the entry into force of the court decision. The deadline for the submission of writs of execution in accordance with urgently enforceable court decisions is counted from the first day after the decision was made.

3. The terms during which resolutions of other officials or institutions may be submitted for execution are determined by the relevant laws.

4. If periodic payments are collected according to a court decision, the executive documents are valid for the entire period for which the payments were awarded, and the term established in part 2 of this article starts from the day each payment expires.”

Litauen (Klaipeda division of the State Social Insurance Fund Board) har derudover i mail af 12. maj 2022 oplyst, at *”The time limit for lodging enforcement orders under urgent judgments is calculated from the first day after the judgment is given.”*

Det antages på baggrund af oplysninger fra Litauen, at forældelsesfristen løber fra dagen efter domsafsigelsen. Det antages, at dette svarer til forfaldsdatoen.

Af hensyn til fordringshavers systemmæssige understøttelse, er det dog aftalt, at forfaldsdato for sagsomkostninger fastsættes til datoen for dommen eller den administrative afgørelse, jf. afsnit 4.8. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er derfor sammenfaldende med forfaldsdatoen.

3.4 Forældelsesfristens længde

Der gælder følgende forældelsesfrister for udenlandske fordringer på sagsomkostninger:

Land	Længde	Retligt grundlag
Norge	Forældelsesfristens længde er 10 år.	§ 21, stk. 2 i den norske foreldelseslov
Tyskland	Forældelsesfristens længde er 30 år.	Artikel 197 og 201 i den tyske BGB.
Sverige	Forældelsesfristens længde er 10 år.	§ 6, jf. § 2 i den svenske preskriptionslag.
Polen	Forældelsesfristens længde er 10 år.	Artikel 118 i den polske civil code.
Slovakiet	Forældelsesfristens længde er 10 år.	§ 110 i den slovakiske civil code.
Litauen	Forældelsesfristens længde er 5 år.	Artikel 606 i Republikken Litauens civile retsplejelov.

Fordringshaver har ansvaret for, at fordringshaver kun foretager en ændring/opdatering af fordringens forældelsesdato, såfremt dette sker i overensstemmelse med reglerne om forældelsesafbrydelse i henhold til reglerne om forældelse i de respektive lande.

Det er derfor aftalt, at fordringshaver kan oversende fordringer med en registreret forældelsesdato, der ligger senere end 10 år fra forfaldsdatoen (datoen for dommen), såfremt fordringshaver eller de respektive lande har foretaget afbrydelse eller suspension af forældelsesfristen under opkrævningen af fordringen, der medfører en ændring/opdatering af forældelsesdatoen.

For så vidt angår **Tyskland** kan fordringshaver oversende fordringer med en registreret forældelsesdato, der ligger senere end 30 år fra forfaldsdatoen, jf. artikel 197 og 201 i den tyske BGB. Som følge heraf forventes fordringshaver at registrere en forældelsesdato svarende til 30 år fra forfaldsdatoen for fordringer på sagsomkostninger fra Tyskland.

For så vidt angår **Litauen** kan fordringshaver oversende fordringer med en registreret forældelsesdato, der ligger senere end 5 år fra forfaldsdatoen, jf. artikel 606 i Republikken Litauens civile retsplejelov. Som følge heraf forventes fordringshaver at registrere en forældelsesdato svarende til 5 år fra forfaldsdatoen for fordringer på sagsomkostninger fra Litauen.

For så vidt angår **Norge, Sverige, Polen** og **Slovakiet** forventes fordringshaver som udgangspunkt at registrere en forældelsesdato svarende til 10 år fra forfaldsdatoen.

I konkrete tilfælde, hvor der foreligger afbrydelse eller suspension, kan forældelsesdatoen ligge senere end henholdsvis 10 år, 5 år eller 30 år fra forfaldsdatoen.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 8.000 kr. Der er afdraget 1.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 7.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Feltet hovedstol kan maksimalt udfyldes med et beløb på 8.000 kr.

Fordringshaver har oplyst, at der ikke modtages oplysninger vedrørende fordringens oprindelige hovedstol i forbindelse med oversendelsen af fordringen til fordringshaver. Det er derfor aftalt med fordringshaver, at hovedstolen udfyldes med det restancebeløb, som det respektive land har oplyst, udgør restancen.

For fordringer på sagsomkostninger skal hovedstolen således udfyldes med det restancebeløb, som de respektive lande har oplyst ved oversendelsen til fordringshaver.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordring modtages med en restgæld på 8.000 kr. i henhold til en restanceopgørelse fra udlandet. Der er efter modtagelsen af restanceopgørelsen fra udlandet afdraget 1.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”hovedstol” angive 8.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For denne fordringstype skal fordringshaver angive fordringstypekoden TØSOUHB.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er feltet obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Det er aftalt, at fordringshaver i fordringens beskrivelsesfelt altid skal angive en entydig identifikation i form af en reference til den dom, hvoraf sagsomkostningerne udspringer.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

Fordringens periode følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Det antages, at påløbne sagsomkostninger opgøres til et samlet beløb, der skal dække de udgifter, som er påløbet i forbindelse med behandling af sagen, herunder afsigelse af dommen.

Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig således til en bestemt dag, dvs. der er tale om ”punkt i tid”-fordringer.

Felterne ”Periode start” og ”Periode slut” skal derfor **ikke** udfyldes.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår, jf. obligationsretlige principper.

Torsten Iversen, Obligationsret, 1. del, 6. udgave, 2019, side 153, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er opstået.”

Stiftelsesdatoen for sagsomkostninger er fastlagt i U.2013.105.H, hvoraf det fremgår, at stiftelsesdatoen udgør tidspunktet for det første processuelle skridt foretaget af den part, der skal betale sagsomkostningerne.

For fordringer, som er omfattet af denne fordringstype, antages det at kunne udledes af de respektive lands lovgivning, at fordringer på sagsomkostninger pålægges i forbindelse med domstolens afgørelse af sagen, jf. nærmere de enkelte bestemmelser under det retlige grundlag.

Fordringshaver har dog oplyst, at fordringshaver ikke modtager datoen for, hvornår første processuelle skridt er foretaget. Det er derfor aftalt med fordringshaver, at feltet ”Stiftelsesdato” skal udfyldes med datoen for dommen.

Feltet ”Stiftelsesdato” skal derfor udfyldes med den dato, der fremgår af dommen.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Iversen, Torsten: *Obligationsret del 1*, 6. udg., 2019, s. 157ff.

Forfaldsdatoen fremgår ikke eksplicit af det retlige grundlag for de enkelte lande

Fordringshaver har oplyst, at fordringshaver ikke modtager oplysninger fra de enkelte lande om forfaldsdatoen, ligesom forfaldsdatoen som udgangspunkt ikke fremgår af det retlige grundlag for de enkelte lande. Som følge heraf er det aftalt med fordringshaver, at forfaldsdatoen fastsættes til datoen for dommen.

Litauen (Klaipeda division of the State Social Insurance Fund Board) har dog i mail af 12. maj 2022 oplyst, at *”The time limit for lodging enforcement orders under urgent judgments is calculated from the first day after the judgment is given.”* Det antages på baggrund af oplysninger fra Litauen, at forældelsesfristen løber fra dagen efter domsafsigelsen, hvilket antages at svare til forfaldsdatoen. Uanset dette er det dog aftalt, at fordringshaver af systemmæssige hensyn også for Litauen udfylder forfaldsdatoen med datoen for dommen.

Feltet ”Forfaldsdato” skal derfor udfyldes med den dato, der fremgår af dommen.

Forfaldsdatoen er dermed sammenfaldende med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand

eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Fordringshaver har oplyst, at fordringshaver – når fordringen modtages fra udlandet - altid gennemfører en opkrævningsproces forud for, at fordringen oversendes til inddrivelse. Fordringshaver fastsætter som led i opkrævningsprocessen en ny sidste rettidige betalingsfrist overfor skyldner.

Det er aftalt, at fordringshaver udfylder feltet ”Sidste rettidige betalingsdato” med den af fordringshaver fastsatte dato. Feltet udfyldes således med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig i Danmark. Dog skal fordringshaver ved udfyldelse af den sidste rettidige betalingsdato være opmærksom på, at datoen ikke kan ligge før en eventuel sidste rettidige betalingsdato, der måtte fremgå af dommen for de enkelte lande.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. eller AKR-nr. for den fysiske person, som hæfter for fordringen.

Skyldner skal identificeres som den forælder, der skal betale de sagsomkostninger, der er påløbet ved behandlingen af sagen om underholdspligt.

Feltet ”Identifikation af skyldner” skal derfor udfyldes med CPR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forælder. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som

skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesdatoen skal som udgangspunkt angives som den dato, der ligger:

Land	Forældelsesdato	Retligt grundlag
Norge	10 år fra forfaldsdatoen	§ 21, stk. 2 i den norske foreldelseslov
Tyskland	30 år fra forfaldsdatoen	Artikel 197 og 201 i den tyske BGB.
Sverige	10 år fra forfaldsdatoen	§ 6, jf. § 2 i den svenske preskriptionslag.
Polen	10 år fra forfaldsdatoen	Artikel 118 i den polske civil code.
Slovakiet	10 år fra forfaldsdatoen	§ 110 i den slovakiske civil code.
Litauen	5 år fra forfaldsdatoen	Artikel 606 i Republikken Litauens civile retsplejelov.

Fordringshaver har dog oplyst, at de enkelte lande oplyser datoen for fordringens forældelse, når fordringen oversendes til fordringshaver. Feltet ”Forældelsesdato” skal derfor som udgangspunkt udfyldes med den dato, som det enkelte land har oplyst.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Feltet ”Domsdato” og ”Forligsdato” skal **ikke** udfyldes for denne fordringstype.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiltet med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til

efter en fælles proces mellem fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for TØSOUHB (Udenlandske underholdsbidrag, sagsomkostninger)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a R_2_3	Forældelsesdato skal ligge 5 år efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 8.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_9	Periode start må ikke være udfyldt	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for TØSOUHB (Udenlandske underholdsbidrag, sagsomkostninger)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_7_10	Periode slut må ikke være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12	Hverken domsdato eller forligsdato må være udfyldt	Fordringen afvises